

Miserend

Klotildliget:

november 29. Advent 1. vasárnapja
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
Jer 33,14-16;
1Tessz 3,12 - 4,2;
Lk 21,25-28.34-36

november 30. hétfő 6 óra
december 1. kedd 6:30
december 2. szerda 6 óra
december 3. csütörtök 6 óra
december 4. péntek 18 óra
december 5. szombat 18 óra
december 6. Advent 2. vasárnapja

ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
Bar 5,1-9;
Fil 1,4-6.8-11;
Lk 3,1-6

Pilisjászfalu:

december 6. vasárnap 17 óra

Piliscsaba:

november 29. vasárnap
 ünnepi szentmise 11 óra
december 1. kedd 6 óra
december 4. péntek 6 óra
 17 óra
december 5. szombat 17 óra
december 6. vasárnap
 ünnepi szentmise 11 óra

Adventben rórate szentmisékkal készülünk az Úr eljövételének ünnepe. A rórate szentmisék a Piliscsabai templomban kedden és pénteken reggel 6 órakor kezdődnek. Klotildligeten hétfőtől csütörtökig minden nap lesz rórate szentmise, kedden reggel fél 7-kor, a többi napokon reggel 6 órai kezdettel. Az adventi időben a hétköznapi esti szentmisék, az első pénteki szentmiséket leszámítva, mindkét templomban elmaradnak.

Első pénteken mindkét templomban lesz a szokott időben esti szentmise is. A szentmise után Klotildligeten taizéi imaórát, majd 20 órai kezdettel, egész éjszakán át tartó adventi szentségimádást és virrasztást tartunk a szombat esti szentmiséig. A szentségimádásra feliratkozni a templom bejáratánál lehet. Pénteken 20 órától éjfélig szentgyónásra is lesz lehetőség a plébánián.

A **szombat esti** szentmise után adventi zsolozsmát imádkozunk.

A **csabai karítászcsoport** szeretne karácsony kapcsán testi-lelki segítséget adni a rászorulóknak. Ebben a mi segítségünket is örömmel veszik. Segíthetünk pénzadománnyal, melyet a boltokban kihelyezett karítász üvegekben gyűjtenek, és az adventi vásáron való részvétellel, melynek helyszínét és időpontját a későbbiekben hirdetjük.

Heti imaszándék

Imádkozunk plébánia-közösségünk konfliktus-helyzeteinek megoldásáért, hogy az irgalom évében, a kiengesztelődés útján megszülethessen szívünkben a béke!

„.... emeljétek föl fejeteket, mert érkezett megváltásokat.”

Lk 21, 25-28, 34-36

Jézus ezeket mondta tanítványainak a világ végéről: „Jelesznek a Napban, a Holdban és a csillagokban, a földön pedig kétségbeesett rettegés támad a népek között a tenger zúgása és a hullámok háborgása miatt. Az emberek megdermednek a rémülettől, miközben várják, hogy mi történik a világgal. A mindenség összetartó erői megrendülnek. Akkor majd meglátják az Emberfiát, amint eljön a felhőkben nagy hatalommal és dicsőséggel. Amikor mindez beteljesedik, nézzetek fel, és emeljétek föl fejeteket, mert érkezett megváltásokat. Vigyázzatok, hogy el ne nehezdedjék szívetek tobzódásban, részegeskedésben és az evilági gondokban. Így majd nem ér készületlenül benneteket az a nap. Mint a csapda, úgy csap le mindazokra, akik a földön laknak. Virrasztatok hát és imádkozzatok szüntelenül, hogy megmeneküljétek attól, ami majd bekövetkezik, és megállhatatok az Emberfia színe előtt.”

Íme, újra itt van a készülődés ideje, a várakozásé. Ebben nem vagyunk világbajnokok, mi, „modern” emberek. Inkább a türelmetlenség jellemző ránk. Más is megnehezíti a derűs, szemlélődő várakozást, tudniillik félelmeink és szorongásaink. Amióta kiderült, hogy ez jó üzlet, sokan házalnak a szorongással: az egész katasztrófirodalom és annak hátrborzongató filmváltozatai, a horoszkópok és a mindenféle álprofécia, lánclevelek és jövőkutató-intézetek. Így a napokban egy a dalai lámának tulajdonított lánclevélben ígérték nagy szerencsétlenséget, ha nem továbbítom... Jézus adventi üzenete, hogy ha valóban eljön az ideje, nincs okunk megdermedni a rémülettől, hanem emelt fővel nézzünk a dolgok elébe: nézzetek fel, és emeljétek föl fejeteket, mert érkezett megváltásokat. Ami a katasztrófaváróknak fenyegetés, nekünk örömnök forrása, hisz tudni fogjuk, hogy vége a robotszerű életnek, eljöttek a vigasság napjai. Persze, van, aki felemelt fővel

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
 Megjelenik: minden vasárnap
 2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Száraz László
 ☎ (30) 748-4427
 szarazlaszlor@gmail.com

Internet: www.piliscsabatemplom.hu

e-mail: klotildliget@freemail.hu

is csak áruhegyeket lát, vennivalót és ennivalót. Róluk beszél Jézus, amikor a szív tobzódásától, a fogyasztói mámortól óv minket. Szorongásaink előtt ugyanis „részeskedésbe” menekülünk: ki alkoholba, ki „enyhe”, ki „kemény” drogokba. Még a munka is lehet ilyen kábítószer, hát még a hírnév, a címek és rangok! „Imádkozatok szüntelenül,” ez nem tűnik valódi alternatívának. Kinek van „erre” ideje? Nemde, a határidőnaplókban nincs már szabad hely? Ha ember, egészen ember akarsz lenni, próbáld egyszer elképzelni a világot nélkülöd. Fájdalmas felismerés, de nélkülünk is megy. Bonnbán, amikor még főváros volt, volt egy kávézó, a tulajdonos a falakat egyetlen nap újságainak címlapjaival borította be. Ott volt az egész világsajtó. Az a nap, melyen valamennyi dekoráció-

két szolgáló nap megjelent, Sztálin halálának a napja volt. El tudjuk ma képzelni, hogy a legnagyobb nyugati lapok is megrendülten siratták? Hogy el se tudták képzelni a világot nélkülöd? Ilyenkor édesapám mondása jut eszembe: A temetők tele vannak nélkülözhetetlen emberekkel. Tedd hát magad nélkülözhetővé, és magadra találsz. És Istenre.

Vonulj félre, legyen az advent a te lelki gyakorlatod. Ha csak napi negyed órát rászánsz, az karácsonyig egy munkanapnyi idő. Ennyi kell, hogy ember legyél. Ezt jelenti, hogy „megállhatsz az Emberfia előtt.” Mert ha te nem vállalod magadat, ő ugyan miért vállaljon téged?

Kiss Ulrich SJ
forrás: Virtuális Plébánia

Jócelekedetekkel várjuk Jézust

A mai nappal veszi kezdetét az advent, amely a karácsonyra való lelki felkészülés négy vasárnapon át tartó időszaka. Jézus születésének ünnepére az erre az időszakra jellemző katolikus szertartásokkal és szokásokkal készülünk, melynek része a böjt, a bűnbánat és a tettekben megnyilvánuló jócelekedetek. Az adventi készüllet hagyománya a 4. századból ered, ekkor a vízkeresztkor tartott keresztelések előtt háromhetes előkészületi időt tartottak. A következő században ez a várakozás átalakult: lelki- leg a keresztények már a karácsonyra, Krisztus megszületésének ünnepére készültek, az ünnepet megelőző hat héten keresztül. Ebből rövidült le a négy vasárnapot átívelő adventi időszak. A hagyományos adventi koszorú – melyet három lila és egy rózsaszín gyertya díszít – a közös karácsonyvárást

segíti, melyet nemcsak a templomban, hanem a családokban és más közösségekben is elkészítenek. A gyertyák színe szimbolikus jelentőséggel bír: a lila a bűnbánatra, a rózsaszín az öröme utal. A legjellegzetesebb adventi liturgia a napfelkelte előtt tartott hajnali „angyali mise”, a roráté – ez a Szűzanyával való várakozás népi megnyilvánulása. Az adventi időszakban a templomi oltárokat nem díszítik virággal, az orgona csak az énekek kíséretére szorítkozik, a miséző pap violaszínű miseruhát ölt. Az advent egyik kedvelt szokása még a keresztény családok közös Szent Családjárása. Ennek során egy kisebb közösség tagjai vagy több család gyűlnek össze hétről hétre más otthonban a Szűz Máriát, Szent Józsefet és a gyermek Jézust ábrázoló kép előtt, hogy együtt imádkozzanak.

Az adventi előkészület során a böjtölés és bűnbánat mellett tettekben megnyilvánuló jócelekedetekkel is készülünk az ünnepre. Ebben az időszakban még inkább figyelünk a körülöttünk élő eset-

tekre. A hétköznapi jótettek mellett a Karitász szervezetek akcióihoz csatlakozva is segíthetünk a rászorulókon.

forrás: katolikus.hu

Miközben saját családjában, baráti vagy egyházközösségükben készülünk Karácsony ünnepére, nem árt figyelni más közösségekre, az ő szokásaikra, készülődésükre is. Az alábbiakban Bereczki Gyöngyvérnek a kolozsvári katolikus hetilapban, a Vasárnapban megjelent adventi gondolatait olvashatjuk.

Lendületes adventért

Olyan plébániához tartozom, Istennek legyen hála, amely körül egész évben zsong-bong az élet. A szentmiséken túl, a kolozsvári Szent Mihály plébánián minden héten talál a jó szándékú hívő kedvére való programot, amibe a hosszú őszi-téli estéken szívesen kapcsolódunk be. Nekünk, munkába járó családok vagy egyedülálló, fiatalabb vagy idősebb embereknek teljesen természetes, hogy szabad délutánjainkat vagy estéinket úgy oszthatjuk be, ahogy jólesik: plakátok és hirdetések közt válogatunk, tervezünk, és, ha mégis úgy érezzük, hogy nehéz napot zártunk, legfennebb lemondunk róla, kihagyjuk és pihenünk inkább. Tudjuk biztosan, hogy lesz következő, megengedhetjük magunknak ezt a luxust. Ezeket a programokat viszont valaki kitalálta, megtervezte, előkészítette és megvalósítja, az ő életének soha vissza nem térő perceiből, áldozatot hozva értük. Milyen jó érzés lehet, ha érdeklődő, aktív részvétellel jutalmazzuk az ebbe fektetett időt, energiát! Hajlamosak vagyunk a plébániák személyzetét kicsit más szemmel nézni, mint önmagunkat: nincs gyermeke, nincs családja, van ideje, egyéb dolga nincs.

Ezekre nemcsak gondolni szoktunk, hanem ki is mondjuk. A papok, szerzetesek, kántorok, sekrestyések, hitoktatók – ők aztán tényleg ráérnek! Előszeretettel szóljuk meg, ha időnként szabadságra, szabadnapra szakítanak egy kis időt. A pihenéshez való jog pedig alapvető emberi jog. A családban nagyon egyszerűen és gyakran megtapasztaljuk: ha az édesanya fáradt és rosszkedvű, ez az egész család hangulatára kihat. Valahogy így képzelem ezt az egyházközösségben is. A szép adventi időszak következik, mely az egyik legnépszerűbb egyházi ünnepet, a karácsonyt készíti elő, ezt követi a házszenelés ideje. Úgy gondolom, ez az időszak, amely a leginkább igénybe veszi a plébániák munkaközösségét. Segítsünk mi, világiak, jó szándékú emberek is előjáróinknak kicsit intenzívebben ezekben a hetekben, és akkor az ünnep is családiasabb lesz a közösségben. Járjunk roráté szentmisékre, indítsuk azzal a lendülettel hétköznapijainkat, amit mi is elvárunk a papjainktól! És ne szóljunk meg őket, ha eljön számukra is a pihenés ideje, hanem gondoljunk arra, mi mindent tesznek meg azért, hogy élet legyen a plébániákon.